

پیگیری های اتاق بازرگانی تهران نتیجه داد

فشار مطالبات ارزی بر واردات کالاهای اساسی

صفحه ۲

رئیس شورای تامین دام کشورخبرداد:

افزایش قیمت گوشت منجمد

به دلیل کاهش واردات

صفحه ۲

آغاز خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده

شبکه برق در سراسر کشور

صفحه ۴

دبیر شورای هماهنگی بانک‌های دولتی:

خدمات بانکی به‌تدریج به

وضعیت عادی بازمی‌گردد

صفحه ۳

فتحِ تمام‌نشدنی؛ سه گزاره‌ی قرآنی سوره نصر برای مدیریتِ «بعد از پیروزی»

علیرضا محمودی فرد - پسادکترای حرفه‌ای آینده‌پژوهی، پژوهشگر و مدرس دانشگاه‌ها

سوره‌ی نصر، یکی از کوچک‌ترین سوره‌های قرآن، اما بزرگ‌ترین معمای مدیریتِ ایمان در لحظه‌ی اوج است. این سوره نه فقط خبر از فتح مکه می‌دهد، بلکه یک سند راهبردی برای «چگونه زیستن پس از موفقیت» است. برای مومنی که در آستانه‌ی یک پیروزی شخصی، اجتماعی یا تشکیلاتی قرار دارد، این سوره سه گزاره‌ی جهت‌دهنده دارد؛ گزاره‌هایی که از تله‌ی غرور، سکون و نسیان هدف نجاتش می‌دهد.

گزاره‌ی اول: «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ» – پیروزی را هدیه بدان، نه نبوغ خود نخستین جهت‌دهی سوره، بازتعریف منشأ پیروزی است؛ ذهن مومن پس از فتح، به‌شدت در معرض «نسبت‌دادن موفقیت به خود» قرار می‌گیرد. قرآن با قید «نصرالله»، وابستگی نتیجه به اراده‌ی غیبی را حفظ می‌کند. گزاره‌ی اول به مومن می‌گوید: پیروزی، پاداش تقوای پیشین نیست؛ بلکه بستر آزمون تازه‌ای است به‌نام «تواضع پس از قدرت»؛ یک مدیر مومن پس از پروژه‌ی موفق یا صعود سیاسی، اگر این گزاره را درونی کند، به‌جای اتکا به کارنامه، به بازتعریف مأموریت می‌پردازد.

گزاره‌ی دوم: «وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِی دِیْنِ اللَّهِ أَفْوَاجًا» – مقیاس موفقیت، تغییر رفتار جمعی است گزاره‌ی دوم، مومن را از موفقیت‌های کمی (تعداد فتوحات، منابع، مقامات و ...) به موفقیت کیفی (ورود دسته‌جمعی مردم به ارزش‌ها) هدایت می‌کند؛ جهت‌دهی این گزاره آن است که شاخص درست، «جذب حداکثری آگاهانه» است، نه «جذب رقیب». در زبان رسانه‌ای امروز: به‌جای شادی بر شکست دیگری، به معماری پذیرش عمومی ببیندیش. هر مومنی در هر جایگاهی باید پرسد: آیا مردم به‌خاطر رفتار من، به‌سمت ارزش‌های الهی آمده‌اند؟ اگر پاسخ مثبت است، شما در «افق سوره‌ی نصر» حرکت می‌کنید؛ اگر نه، شما فقط یک رقابت را برده‌اید، نه فتحی را.

گزاره‌ی سوم: «فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا» – متواضع‌ترین واکنش به بزرگ‌ترین فتح: تسبیح و استغفار شگفت‌انگیزترین گزاره‌ی سوره، دستور پس از فتح است. قرآن به پیامبر (ص) در اوج قدرت سیاسی و دینی، نه فرمان تثبیت قدرت، بلکه «تسبیح همراه با حمد» و «استغفار» می‌دهد؛ این یعنی جهت‌گیری استراتژیک سوره: پختگی مومن در این است که بداند هر چه به خدا نزدیک‌تر شود، مرز خطایش بیشتر آشکار می‌شود. استغفار در این آیه، اذعان به «تقصیر در ادای شکر نعمت پیروزی» است، نه گناه فردی؛ مدیر مومنی که این گزاره را فهمیده باشد، پس از موفقیت بزرگ، جلسه‌ی «تحلیل نقاط کور» می‌گذارد، نه جشن بی‌حساب.

جمع‌بندی کاربردی برای زیست مومنانه این سه گزاره، به‌ترتیب، سه فازِ پساپیروزی را جهت‌دهی می‌کنند:

۱. بازتعریفِ علیت (موفقیت از خداست) پیشگیری از غرور. ۲. بازتعریفِ شاخص (مردم‌پذیری ارزش‌ها) پیشگیری از نخوت سازمانی. ۳. بازتعریفِ وظیفه (حمد، تسبیح و استغفار) پیشگیری از سکون. در دنیایی که رسانه‌ها مدام بر موفقیت‌های زودگذر و رهبران فاتح مغرور تمرکز می‌کنند، سوره‌ی نصر یک «راهنمای زمین‌خوردن هوشمندانه در بستر پیروزی» است؛ مومنی که این سه گزاره را در ساختار تصمیم‌گیری، ارزیابی عملکرد و حتی مصاحبه‌های مطبوعاتی خود وارد کند، نه‌تنها فتح می‌کند، بلکه فرهنگِ «پیروزی متواضعانه» را در جامعه تثبیت می‌کند.

فتح واقعی آن است که پس از آن، هنوز بتوانی بگویی: «خدایا، به‌درستی شکر این نصرت، راه نیافتم؛ مرا ببخش.» این همان نصرتِ تمام‌نشدنی است.

سخنگوی دولت تأکید کرد

شاهکار صنعت نفت ایران در جنگ تحمیلی سوم

توانمند، حرفه‌ای و آموزش‌دیده هستند که توانسته‌اند چنین شاهکاری را خلق کنند. همه مشاهده کردیم که صنعت نفت در کل و صنعت پالایش و پخش در زمان جنگ تحمیلی سوم آسیب دید، اما مردم در تأمین سوخت با مشکل روبه‌رو نشدند و در این بخش آسیبی ندیدند.

سخنگوی دولت با بیان اینکه باید فعالیت‌های انجام‌شده در صنعت نفت برای مردم تبیین شود، تصریح کرد: اگر مردم نمی‌دانند هزینه تمام‌شده تولید بنزین در کشور چقدر است، باید به آن‌ها اطلاع‌رسانی شود. معتمد روابط عمومی‌ها باید این فعالیت‌ها را تبیین کنند.مهاجرانی برقرای ارتباط از طرف یک سازمان با مردم را از جمله وظایف روابط عمومی‌ها دانست و گفت: روابط عمومی‌ها پیشانی هر سازمان به شمار می‌روند و باید ترجمه‌کننده فعالیت‌های کل مجموعه باشند. ازابین‌رو، معتمد باید فعالیت‌های انجام‌شده در سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها را برای مردم ترسیم کنند.

سایپاگام به مرحله تولید انبوه دسته‌سیم‌رسید

صفحه ۴

صفحه ۴

عصر اقتصاد سر نوشت بازار طلا در سال جاری را بررسی کرد

طلا در برزخِ اونس جهانی و دلار داخلی

صفحه ۳

اقتصاد در انتظار عبور از گلوگاه‌های واردات

ساسان باقرپناه - کارشناس ارشد مالی و اقتصاد

کند، طبیعی است که اجرای پروژه‌های توسعه‌ای را به تعویق بیندازد. این موضوع تنها رشد امروز را کاهش نمی‌دهد، بلکه ظرفیت تولید سال‌های آینده را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در سال‌های اخیر، بسیاری از کشورها پس از تجربه بحران‌های جهانی، سیاست تنوع‌بخشی به زنجیره تأمین را در پیش گرفتند. وابستگی به یک مسیر حمل‌ونقل، یک پندر یا یک کشور، ریسک اقتصاد را افزایش می‌دهد. به همین دلیل، توسعه کریدورهای جایگزین، افزایش ظرفیت بنادر، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های لجستیکی و تسهیل فرآیندهای گمرکی، به یکی از اولویت‌های اصلی سیاست‌گذاران اقتصادی تبدیل شده است.

برای ایران نیز این موضوع باید فراتر از یک مسئله حمل‌ونقل دیده شود. تقویت کریدورهای منطقه‌ای، توسعه زیرساخت‌های بندری، تسریع در ترخیص کالا، هماهنگی بیشتر میان گمرک، بانک مرکزی، سازمان‌های نظارتی و سامانه‌های مرتبط، می‌تواند بخشی از هزینه‌های ناشی از اختلالات خارجی را کاهش دهد. گاهی بخشی از گلوگاه‌های واردات نه در بیرون از مرزها، بلکه در فرآیندهای پیچیده داخلی شکل می‌گیرد؛ فرآیندهایی که اصلاح آن‌ها بیش از هر چیز به تصمیم‌گیری مدیریتی نیاز دارد.

همچنین لازم است میان واردات کالاهای مصرفی و واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای تفاوت قائل شویم. واردات ماشین‌آلات، تجهیزات، مواد اولیه و قطعات مورد نیاز صنایع، در بسیاری از موارد رقیب تولید داخلی نیست، بلکه شرط ادامه فعالیت آن است. کارخانه‌ای که مواد اولیه یا قطعه مورد نیاز خود را دریافت نکند، نه‌تنها تولیدی نخواهد داشت، بلکه اشتغال ایجادشده نیز در معرض تهدید قرار می‌گیرد. بنابراین، تسهیل واردات این گروه از کالاها در واقع حمایت از تولید ملی است.

در کنار همه این موارد، نقش دیپلماسی اقتصادی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. هر اندازه روابط تجاری با ثبات‌تر، مسیرهای حمل‌ونقل مطمئن‌تر و تعاملات اقتصادی گسترده‌تر باشد، هزینه تجارت نیز کاهش خواهد یافت. اقتصاد امروز بیش از هر زمان دیگری به آرامش در محیط پیرامونی و قابلیت پیش‌بینی در روابط اقتصادی نیاز دارد.

در نهایت، باید پذیرفت که رشد اقتصادی تنها به سیاست‌های پولی و مالی وابسته نیست. گاهی روان بودن جریان کالا، سرعت ترخیص، امنیت مسیرهای تجاری و کارآمدی زنجیره تأمین، اثری به‌مراتب بزرگ‌تر بر تولید و سرمایه‌گذاری دارد. اقتصاد ایران برای عبور از چالش‌های کنونی، بیش از هر چیز به کاهش گلوگاه‌های واردات، تقویت تاب‌آوری زنجیره تأمین و ایجاد فضایی قابل پیش‌بینی برای فعالان اقتصادی نیاز دارد.

اگر زنجیره تأمین با اختلال روبه‌رو شود، کارخانه‌ها با کمبود مواد اولیه، بازار با افزایش قیمت و مصرف‌کننده با کاهش قدرت خرید مواجه خواهد شد. اما اگر این گلوگاه‌ها برطرف شوند، نه‌تنها تجارت روان‌تر خواهد شد، بلکه تولید، اشتغال و سرمایه‌گذاری نیز فرصت بیشتری برای رشد پیدا خواهند کرد. شاید امروز، یکی از مهم‌ترین سرمایه‌گذاری‌های کشور، نه در کارخانه‌ها، بلکه در ایجاد زنجیره تأمین امن، پایدار و کارآمد باشد.

یا شانس و یا اقبال

راضیه حسینی - روزنامه نگار

«آغاز خاموشی‌های برنامه‌ریزی شده در کشور» خدا را شکر تحت هر شرایطی «برنامه‌ریزی» در کشور ما وجود دارد. حتی برای قطعی و قطعی، اصلاً شما بگو قرار است یک‌هو یا هم منقرض شویم، مسئولان می‌گویند:

«نه این‌طوری ورود نمی‌شود اجازه بدهید یک برنامه بچینیم، بعد منقرض شوید.»

همین‌شان را دوست داریم. این‌که بدون برنامه‌ریزی هیچ کاری نمی‌کنند. یعنی برای هیچ کاری نکردن هم یک برنامه‌ای دارند! اگر دیدید برق، خارج از برنامه‌ی تعیین شده رفت و برای خودش هر وقت دلش خواست خاموش و روشن شد، اصلاً نگران نباشید. این هم جزئی از برنامه است، فقط قیافه‌اش طوری است که شما را به اشتباه می‌اندازد و فکر می‌کنید خدای‌نکرده مسئولان یادشان رفته چه گفته‌اند و همه چیز از دست‌شان دررفته است. اصلاً این‌طور نیست. کاملاً با برنامه‌ی قبلی این اتفاق رخ می‌دهد. در واقع این یک استراتژی ویژه است که مسئولان با طراحی خاص برای رسیدن به اقبای دوردست چیده‌اند. به این صورت که چشمان خود را می‌بندند و کاملاً حسی، دکمه‌ی قطعی یک منطقه را می‌زنند، اگر درست بود که چه‌بهر، اگر هم نبود، ایرادی ندارد. دفعه‌ی بعد امتحان می‌کنند. به این می‌گویند «برنامه‌ی شانس»

اگر دیدید دو ساعت و طبق برنامه‌ی قبلی، برق رفت و دیگر در جدول خاموشی، قطعی جدیدی نیست، ولی باز همه‌جا تارک است، فکر بد نکند، احتمالاً یکی دیگر از مسئولان در حال امتحان شانس خود است و به اشتباه دستش رفته است روی منطقه‌ی شما. اگر دیدید برق دارید، ولی تلفن نه، باز هم نگران نباشید. جایی دیگر که «تلفون» تلفن شما آن‌جاست برق ندارد و شما حالا تلفن ندارید. اگر دیدید آب قطع شده است که واضح است، مپم با برق کار می‌کند و باید قطع شود. می‌ماند یک گاز که اگر قطع شد دیگر به هیچ‌کس ربطی ندارد و نمی‌دانیم جزو برنامه‌ی چه مسئولی بوده است.

البته می‌دانید که این‌ها همه تصورات ما مردم عادی است. مسئولان همواره هر چه برنامه‌ریزی کرده‌اند سر موقع و درست انجام داده‌اند و هیچ‌وقت شانس و اقبالی طور کار نکرده‌اند. همیشه همه چیز سر جای خودش است، مگر خلاف آن ثابت شود، که هیچ‌وقت نمی‌شود!

